

[Kirkeministeren.]

De har gjort en meget stor Indsats, og det er der sandelig ingen, der vil lægge dem Hindringer i Vejen for, og jeg haaber, at Kvinderne vil blive ved med at gøre den Indsats netop som Tjenere. Den er den største, som vil tjene, uden at det netop skal være paa den bestemte Maade, som han eller hun nu finder det formaalstjenligt. Jeg ved godt, at der i Norge i 1937 med een Stemmes Majoritet i Stortinget blev vedtaget Forslag om, at Kvinder kunde blive Præster. Men jeg ved ikke, om nogen Kvinde er blevet det siden. Jeg tror det ikke. Hele det Spørgsmaal er for mig ganske underordnet, og jeg synes ikke, man skulde tage en Debat om det.

Det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen talte om, at man i Udvalget skulde drøfte Spørgsmaalet om Præster i de evangeliske Frimenigheder. Det er jeg selvfølgelig villig til. Der er ingen for Tiden, sidste Gang var der heller ingen ansat, og jeg tror ikke, der har været nogen i det hele. Spørgsmaalet er gaaet ud af rent praktiske Grunde, ligesaa Spørgsmaalet, om de, der har taget anden afsluttende Prøve ved Københavns Universitet end teologisk, kunde ansættes. Da der kun har været een, finder jeg det ikke rimeligt, at man ved permanent Lovgivning fortsætter paa disse Omraader.

Jeg takker endnu en Gang for den villige Modtagelse af Forslaget og haaber, at Udvalgsarbejdet maa foretages hurtigt, saa at Loven snart kan blive vedtaget baade her og i det andet høje Ting.

Jepsen Christensen: Jeg søgte i min Ordførertale alene at holde mig til Omtalen af den Lov, vi behandler. Jeg indlod mig ikke paa nogen Diskussion om den højtærede Kirkeministers Forelæggelsestale, selv om ogsaa jeg godt saa, der var visse Vendinger i den, der kunde friste dertil. Jeg skal ikke tale om Overbygning eller Underbygning eller den Slags i Forbindelse med den Lov, vi her behandler. Jeg synes, det ligger lidt ved Siden af.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Præster er Sagen naturligvis en noget anden, idet man med en vis Ret kan sige, at dette Spørgsmaal bør rejses i Forbindelse med Lovforslaget, der omhandler Adgang til Præsteembeder, men det forekommer mig, at man vel skal vogte sig for, baade partipolitisk og organisatorisk, at kaste det Spørgsmaal ind i Drøftelsen af det foreliggende Lovforslag paa en saadan Maade, at det vækker Mistanke om, at det er partipolitiske eller organisatoriske Hensyn,

der er Hovedbevæggrunden bag Kravet. Det eneste, der virkelig kan manifestere Krav i saa Henseende, er, at der er Menigheder her i Landet, der samlet igennem deres Menighedsraad eller i Kraft af en Fler-talsbeslutning inden for hele Menigheden beder Offentligheden om at faa en kvindelig Præst. I samme Øjeblik noget saadant sker, er det Spørgsmaal for Alvor rejst, men før noget saadant sker, kan jeg ikke se, det er rejst med nogen som helst virkelig saglig Begrundelse bag sig. Nu kan man kun tage det Spørgsmaal op til en problematisk og teoretisk Drøftelse. Man kan tage det op som et Spørgsmaal, en Organisation tager sig af, men selve Livets Krav er først manifesteret derigennem, at en Menighed samlet ønsker, at noget saadant skal ske. Saa trænger det sig paa over for Lovgivningsmagten som et Spørgsmaal, Lovgivningsmagten skal beskæftige sig med.

Naar den højtærede Kirkeminister siger, at der ikke i Forbindelse med denne Lovgivning har været gjort Brug af Bestemmelsen om Præster, der hidtil har virket inden for evangelisk-lutherske Frimenigheder, vil jeg sige, at der i hvert Fald er gjort Brug af den Bestemmelse i Forbindelse med de særlige sønderjyske Love — det andet har jeg ikke Overblik over —, idet, saa vidt jeg husker, baade Frimenighedspræsten i Skærbæk og Frimenighedspræsten i Sundevad blev Præster i Kraft af denne Bestemmelse. Jeg vil finde det absolut urimeligt, at man giver Adgang for almindelige Læg-mænd til Præsteembeder, men samtidig lukker af for Frimenighedspræster inden for evangelisk-lutherske Menigheder her i Landet, men jeg takker Ministeren for, at han er villig til at tage dette Spørgsmaal med i Forhandlingerne om Lovforslaget, før det forlader Rigsdagen.

Anna Westergaard: Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen, at lige i disse Dage har vi set Udslag af, at man har ønsket at høre en kvindelig Præst i en Kirke her i Københavns Nærhed foruden de andre Steder, hvor Kvinder har talt som Præster efter Ønske. Jeg synes, det er noget ubilligt ikke at ville rejse denne Sag, før et Menighedsraad i Landet samler sig og udtaler Ønske om at faa en kvindelig Præst. Det er efter min Mening at forlange for megen Optimisme af et Menighedsraad, at det skal samles paa det Grundlag, naar de ved, at selv om de samler sig nok saa meget, forbyder selve Loven, at Ønsket tages til Følge. Jeg synes ikke, man gaar nogen for